

tingsgruppe hidtil været imod den begrænsning.

Og fru Yvonne Herløv Andersen har jo beskrevet præcist, hvilke argumenter der har ligget bag de par gange, hvor vi – et flertal i SF's folketingsgruppe – har besluttet os for særskilt at rejse det her spørgsmål, både inden valget, og så afprøvede vi sidst Folketingets flertal lige umiddelbart efter valget.

Vi støtter selvfølgelig også det her ændringsforslag for endnu en gang at se, om den debat, der har været omkring lovrevisionen vedrørende kunstig befrugtning, muligvis har fået nogle af Folketingets medlemmer til at ændre opfattelse.

Vi mener, at det er et spørgsmål om diskrimination. Det er et spørgsmål om at udelukke bestemte grupper af den danske befolkning fra en lægelig behandling. Hvis det er sådan, at man ikke mener, at kunstig befrugtning er en lægelig behandling, så går man åbenlyst ind og siger: Vi agter at diskriminere bestemte grupper af det danske samfund.

Vi er muligvis et flertal i SF's folketingsgruppe, der ikke støtter, at man skal foretage en aktiv diskrimination af ganske bestemte mennesker. Så derfor håber jeg, at vores gamle flertal i folketingsgruppen vil forplante sig til hele salen.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Hans Peter Baadsgaard uden for ordførerrækken.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det har været en meget interessant debat at lytte til her i dag. Der er mange gode indlæg, og der er mange lødige og saglige argumenter.

Der er én part i denne sag her, som jeg ikke synes man har nævnt særlig ofte, for ikke at sige: slet ikke nævnt. Det er de ufødte børn, det her til syvende og sidst drejer sig om.

Jeg kunne godt kommentere alle ændringsforslagene, men vil holde mig til det ene, fordi det korte af det lange i denne debat jo er spørgsmålet, om vi vil fratage børn retten til både en far og en mor. Det vil jeg ikke medvirke til, og derfor stemmer jeg imod ændringsforslag nr. 2, og det vil jeg da opfordre alle til at gøre.

Det er bedst for barnet, alt andet lige, at have to voksne, en far og en mor, der har forpligtet sig over for barnet og dets opvækst. Den hold-

ning har vi normalt her i dette Folketing og også i den generelle debat ude i samfundet. Og ser vi på regeringens børnelov, hvor man yderligere vil skærpe eller styrke indsatsen for at fastslå et faderskab, så ligger det jo på linje med disse tanker om, at et barn har ret til både en far og en mor. Ser vi på børnekonventionen, finder vi igen det hensyn, og vi plejer jo også at være optaget af at følge disse konventioner.

Altså i alle andre sammenhænge er der ikke tvivl om, at et barn har ret til både en far og en mor. Ordet diskrimination er nævnt her i dag. Skal vi diskriminere mellem de børn, der bliver født, således at nogle skal fødes uden denne ret, og nogle skal fødes med denne ret? Det kan lige så vel være en lødig diskriminationsdebat som andre diskriminationsdebatter.

Jeg mener, at det her er en meget afgørende sag, en meget alvorlig sag for dette Folketing, om vi nu ikke længere skal sætte barnets tarv i højsædet. Et barn har ret til en far og en mor, det er barnets tarv, det gælder, og det er alfa og omega her i dag. Og jeg vil også godt her bebude, at afhængig af afstemningens udfald vil jeg forholde mig til lovforslaget ved tredje behandling.

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Regeringen er bl.a. af Kristeligt Folkeparti blevet klandret for at lave en meget lille revision, men den lille revision skal jo ses i betragtning af, at regeringen har vurderet hele loven og den måde, loven virker på, og ikke har fundet, at der var behov for at lave en yderligere revision ud over det, der nu er foreslået.

Vi har også dermed helt loyalt fulgt det krav, som ligger i loven, om, at der skulle ske en revision i denne her folketingssamling, og jeg må tilstå, at jeg stiller mig fuldstændig uforstående over for den kritik, der er rejst fra Kristeligt Folkeparti, af, at vi her har fremsat et lovforslag, sådan som vi faktisk af loven er forpligtet til.

Netop det, at Det Etske Råd arbejder med en samlet vurdering af hele loven, tilsiger jo i virkeligheden også at afstå fra at stille store og omfattende ændringsforslag i denne samling. Kristeligt Folkeparti har stillet en række ændringsforslag, også store ændringsforslag, men det kunne jo i virkeligheden have klædt Kristeligt Folkeparti, om man også havde vist den tålmodighed og havde afstået og ventet, til Det Etske Råd faktisk var færdig med sit arbejde.